

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 30 juni 2004

Ö 1932-04

KLAGANDE

KB

SAKEN

Klagan över domvilla

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avslår KBs klagan över domvilla.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

En av styrelsen för Sveriges advokatsamfund utsedd skiljenämnd meddelade den 7 augusti 2002 skiljedom i en arvodestvist mellan KB och BK. Sedan KB klandrat skiljedomen i Svea hovrätt med yrkande att skiljedomen skulle upphävas, meddelade hovrätten den 31 oktober 2003 dom i målet.

KB har yrkat att Högsta domstolen undanröjer hovrättens dom på grund av domvilla och återförvisar målet till hovrätten för fortsatt handläggning.

SKÄL

KB har som grund för sin klagan över domvilla gjort gällande att hovrätten har gjort sig skyldig till grovt rättegångsfel enligt 59 kap. 1 § första stycket 4 rättegångsbalken. Felet har enligt KB bestått i att hovrätten har avgjort målet utan att denne har fått del av dels den inlägga vari motparten slutfört sin talan, dels vissa kompletterande uppgifter angående rättegångskostnaderna som lämnats av motparten per telefon till hovrätten samt att han inte heller i övrigt fått tillfälle att slutföra sin talan i hovrätten.

Bestämmelsen i 59 kap. 1 § första stycket 4 rättegångsbalken förutsätter att det vid domstol förekommit grovt rättegångsfel som kan antas ha inverkat på målets utgång.

Sedan BK i hovrätten inkommit med svaromål och bestritt KBs yrkande, beredde hovrätten genom slutföreläggande den 18 februari 2003 honom tillfälle att skriftligen slutföra sin talan i målet. KB inkom därefter med en skrift till hovrätten som enligt anteckning på hovrättens dagboksblad sändes till BK för kännedom. Genom slutföreläggande den 23 juni 2003 beredde hovrätten henne tillfälle att skriftligen slutföra sin talan i målet.

I en inlägga som inkom till hovrätten den 7 juli 2003 slutförde BK sin talan i hovrätten och yrkade ersättning för sina rättegångskostnader. Av hovrättens dagboksblad framgår att inlagan skickades till KB för kännedom den 8 juli 2003. KB har dock gjort gällande att han inte har mottagit handlingen och uppgivit följande. Han var på semester på västkusten från midsommar till och med slutet av augusti 2003, med tillfälliga besök på kontoret i Bromma. Han hade eftersändning av posten till sommarvistet och såvitt är känt fungerade eftersändningen.

Någon försändelse från hovrätten har han inte tagit emot vare sig via brev eller fax. Om inlagan hade nått honom hade han begärt att få bemöta uppgifterna i inlagan och yrkandet om rättegångskostnader.

Genom uppgiften på hovrättens dagboksblad om att den i målet aktuella inlagan sänts till KB får det anses utrett att inlagan har sänts till honom under hans adress i Bromma. Det saknas anledning att inte godta de uppgifter som KB, som är ledamot av advokatsamfundet, har lämnat om att han inte mottagit inlagan (jfr NJA 1995 s. 553, 1997 s. 20 och 1998 s. 60). Frågan blir då vem som bör stå risken för att den inte nått honom.

Att inlagan sändes till KB under hans uppgivna adress har inte inneburit att något rättegångsfel har begåtts utifrån de förhållanden som var kända för hovrätten. En fråga blir emellertid om den omständigheten att KB trots detta inte fått del av inlagan och därmed haft möjlighet att yttra sig över den skall anses utgöra ett rättegångsfel. Avgörande blir om KB kan anses ha vidtagit tillräckliga åtgärder för att få del av handlingar från hovrätten.

I enlighet med 33 kap. 1 § sista stycket rättegångsbalken hade KB en principiell skyldighet att hålla hovrätten underrättad om var han kunde anträffas. Såvitt framgår av utredningen i målet hade KB inte vidtagit några andra åtgärder för att försäkra sig om att få del av handlingar från hovrätten än att eftersända sin post till sommarbostaden. Han hade t.ex. inte vare sig informerat hovrätten om sin adress under sommarvistelsen på västkusten eller haft någon särskild bevakning av sin post på adressen i Bromma. KB bör därmed själv stå risken för att han inte fått del av inlagan. Något rättegångsfel har därför inte förekommit i denna del.

De av KB åsyftade kompletterande uppgifterna i rättegångskostnadsfrågan bestod i att BKs ombud – tydligen med anledning av förfrågan från hovrätten – upplyste att den av BK i hovrätten begärda ersättningen för rättegångskostnader inkluderade en expeditonsavgift som betalats till Advokatsamfundet i samband med att arvodestvisten prövades av skiljenämnden. Dessa uppgifter, som antecknats på hovrättens dagboksblad, hade visserligen bort tillkännages för KB. Hovrätten förpliktade emellertid inte KB att betala någon ersättning för den berörda expeditonsavgiften, varför det saknar betydelse att han inte fick del av uppgifterna.

Vid nu angivna förhållanden saknas förutsättningar att undanröja hovrättens dom på grund av domvilla.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Thorsson, Regner, Nyström och Virdesten (referent)

Föredragande revisionssekreterare: Gullerjö